

המכון למחקר עם עולם

ישועתו חובקת זרועות העולם של הקדוש ברוך הוא וחוסר הבנתו של ישראל

חוסר הבנתו של ישראל את תפקידו האלוהי

זהה המודעה ה – 91 אשר אנו מפרסמים בתקורתה הכתובה בישראל. המכון למחקר עם עולם פועל כאן הפרהסתיה כבר מאז 1981 ומנסה "לפוצץ" את שרין הפלדה שמהווה המסורתנות הגלותית שלנו והמקיפה אותנו מזה אלפיים שנה ומניה וביה חוסמת בפנינו את הגישה לשעות ה' חובקת זרועות העולם אשר שוב ניתנה לכל אדם באשר הוא. שהרי עד היום מסיגת הבנת ישראל את הישועה לעצם עצמו ואידתו בלבד.

יש לציין ולהציג, כי אין עם כעט ישראל אשר nond מלכתחילה ומיעוד כל כך להבין את מחשבותיו ודרךיו של האל. אלא שכך שכמעט בלתי אפשרי לפרוץ את יהורת התחסdotותם של נוצרים מסוימים, כך גם ישראל מಡשדים מזה אלפיים שנה במקום בתפקידו הרוחנית. כיוון שעם הופעתו ופעלו של ישוע, שאמנים נולד לפיה המקרה בבית-לחם (ר' מיכה ה' 1), אך מוסיף להיות בזיו בקרבתנו עד היום, נשפה כוונת העיקרית והעומקה ביותר של התורה בדרשת ההר באופן שיש להבינה באמת, לאחר ששורשו של החטא בלב וטמון כבר בטבעו של הבשר. התורה, לעומת זאת, כביכול גוזרת את דינה עליו רק "לאחר מעשה".

בהתאם לכך גם נרשם בהצהרת העקרונות של "הצotta לعدות משיחית", שעומדת מאחוריה העבודה המכון למחקר עם עולם, תחת סעיף 7, כי לאחר ש"ידע" כל בית ישראל את ישוע ויושב אל משיח- "אל-גיבור" (לפי ישעיה ט' 5 ו' 21) או- אן נמלא את ייעודנו עם סגולה וממלכת כהנים באמת. השילוי פאולוס (שאל) גזר גזרה שווה בין תהילך זה לבן הרכבתם מחדש של הענפים הטבעיים על הזית המקורי (אל הרומיים יא' 24), משמע שאין האמונה המשיחית משוללה לעובדה זרה בעבר עמו, אלא נהפור הוא: היא עצם ממשמעותו של קיומו הלאומי והרוחני בקרב אומות העולם.

היהדות במתוכנה החרדית לא הצליחה עד עצם היום לפרט לנו דרך אל קדש הקדושים ולסולל לעם גישה אל השכינה של האל כפי שחולל זאת קורבנו של המשיח על הר הגולגולתא (מת' צ' 51). ניתן לתאר את תפקידיה של יהדות זו במקורה הטוב כמנגן חולף להבטחת הישראלית של העם בגאות באמצעות מסורת "יהדותית" גלותית. בכך הוא, שכן הכנסייה הטריומפליסטית שכבר עם חלוף דורות המיסידים היהודיים-משיחיים הפנתה עורף במדוע ובכוונה תחילתה לשורשי היהודים (במסורת ה – judaeos adversus יהודים) (במסורת ה – judaeos adversus יהודים), וכי "נכגד היהודים", וגם כנסיית הרפורמאנית של מרטין לותר הגרמני לא יצאה עצמה מלהריך את יהודי אירופה עד זוב דם. גישה הרת אסון זו היא שהובילה לכריית ברית עם הנוצרים בתקופת הריך השלישי בגרמניה, והיא זו שעמדה בבסיס הבריתות עם השליטים במשך כל תולדות הכנסייה. גם כיום אנו עדים לכינעה דומה אל מול כוחות האיסלאם המתחזק ועוד צפוי בוואו של משיח השקר שגם לו היא שוב תיכנע.

בewood של דבר לא תיוותר לישראל כל שיש לא מזרעו החזקה של הקדוש ברוך הוא עצמו, אשר יملא אחר כל הבתוותינו שניתנו לטובות עמו, אפילו יימלט רק החלק העשيري שלו במהomat מלחמות ואסונות אחרות הימים העתידיים לפיקוד אותנו באזר ובעולם (ישעיה ו' 13 ועמוס ה' 3). נאמן הוא האל, גם כשהאדים בוגד ריקם. כך מצא האל בגבידתן המתמשכת של הכנסיות הממוסדות סיבה להסביר לעמו את זכות המושב בארץ אבות, צ考ת, שנשללה ממנו בידי הקיסר הרומי אדריאנוס כאשר הלה שף בזמן למרק את שם ישראל מכל ذכרון והחליפו ב"פלסティינה" (קרי ארץ הפלישתים). כת רצון האל, כי ארץ זו איננה עוד תיירה על שם אובייו, אלא תעבור שוב לרשותו של עם ישראל, כאשר אין בעלות זרה עלייה אלא זו של האל עצמו לעולמי עולמים.

היהדות לא הגיעו לנחלת יודהה אלא מזרעו החזקה באיש אשר כינויו המקראי בהקשר לתקומת ישראל כאן בארץ ציון הוא "מלך ורעה אחד", ישוע המשיח שמו (יחזקאל לד' 24 ועוד). דזוקא אותו מוסיפים לקל ולגדף כדוגמת "חכמוני ז"ל" שכינו אותו בתלמוד "אתנן זונה" ו"ימות שמו זכרו" של אותו איש פלוני (מכאן "יש'ו"). אלא שזוקא מותו על הצלב האורו, הוא לבודו שמסוגל להביא לכל אדם שמתיציב תחת דמו את סילחת החטאיהם לישועתו וגואלתו לבסוף (ראה קורבן "אשם" בישעיהו נג'). נבזה וחותל אישים, איש מקאבות ויזוע חלי; וכמפטיר פגמים מפצענו, נבזה ולא משבנהו. אכן חלינו הוא נשא, ומכלא בינו סבלם; ואנחנו חשבנוו, גועז מפה אליהם ומגענה. והוא מחהיל מפשענו, מדקא

מעונתינו; מוסר שלומנו עליו, ובכברתו נרא-לנו. בלו פאן פגינו, איש לזרכו פגינו; ויהו הפגיע בו, את עון בלנו, כתוב שם עוד. על חטאינו יש לנו שלים בח'ו ו"מפשעינו מחולל", מאחר שהכחן הגדול קייפא וכל אנשי סנהדרין מסרו את הצדיק היחיד והאמיתי הזה לידיים הטמאים והנפשעים של הרומים האכזריים. ואולם, מוסר שלומנו עליו ובוחורתו רופא-לנו. אך מי שדווח את ידו המושחת של האל וקורבן האשם שהקריב בעבור הנאמן וסביר כי יכול להסדיר את צדקתו בדרכו, אל לו להתפלא שי"חיה בהסתור פנים. מכאן שכשמוניים אחים יהודוי פולין, רובם כולם חרדים, נותרו ללא שום סיכוי להימלט מתאי הגז של הנאצים. אני עד לתקופה נוראה ההיא, שרדרתי בגרמניה הנאצית, כשראייט פעמים את "הפירר" (המנהייג) אדולף היטלר ימ"ש, פעם בلينץ שבאוסטריה ופעם בברלין. חוותית אז את ההמוניים הזרים שהריעו לברשן הלא צעקן "זיג-היל" (נצחון-ישע) תוך כדי, כשהרי ידוע כי אין ישע אלא אצל'. בתקופה האפלה ההיא לא הבדילו בין מי יהודים, חרדי או חילוני. בmoment היו כולם שוואים. משטר אשר לבש תדים נוצרת לא ידע חמליה או רחמים ונרג כצע עליון מורם מעלה כל בני האדם האחרים – והקדוש ברוך הוא לא מען זאת מהם. ואל לנו לשוכן כי Zusso של האל עדיין בטוייה למשפט, הן על ישראל והן על האומות! מי מכם שיש לו ספר ברית חדשה יוכל לקרוא את הכתוב במעשי השליחים (פרק ב' 14-36) כשהשליח שמעון כיפא (פטרוס) הצביע על דברי הנביה יואל (ג' 5-1) וזאת בהקשר של האצלת רוח הקודש אשר "אשפוך על כלبشر ביום ההמה" וניבאו בניכם ובנותיכם, דיניכם חלומות יחולמן וגו'. היהת לי הזכות להתנסות בacellularחוויות, אך מי מאמין לשמותע? במרוצת כל ח' אני נתון בחסדי האל. מזה 76 שנים אני למד "תיאולוגיה" אצל מורי הקדוש ברוך הוא אשר אינו איש ואיןנו בשאר. תארים וכבוד ארצי הם ללא ממשמעות אצלנו. יש להכיר את המהרא השלם ולא סילוף כפי שעשה זאת השליח כיפא בזמןנו.

והיה זה שימען כifa (פטרוס) היהודי אשר תבע את עמו וסביר: "אתו הנטיר על-פי עצת האלים הונחراה ויזענו מכך לחקפתם ובידי רשותיהם הוקעתם ותרגעתם". וכשרבנינו מוסיפים להכחיש את תקומתו מן המתים, אז' הם רק מוכחים בכך, כי אינםمامינים בהבטחות האל על הגיבור המשיחי אשר הוא לבודו אל-גיבור ושר-שלום (ישע' ה') – "ישוע זה אשר צלבתם" (מעשי שליחים ב' 36). בזמןו, בעת חג השבעות, קרא אותו פטרוס לעם לחזור בתשובה, אם כי חיבטים אנו ביום, במבט לאחרו, לקבוע שהמלחמות האכזריות ביותר התחוללו דווקא במערב הנוצרי. מה, אם כן, לנצרות זו, שזמן ניתקה כל קשר עם הבטחות הישועה של האל, ולמשיח ישוע? לא כל מי שטוען לקודש ולצדק אכן גם צדיק וקדוש. ונאה דורש נאה מקרים: בחומר אהבה מעשית נition לדוד עד כמה חוגים מסוימים "אהובי אדם" הם – ואין הבדל אם מדובר ברובנים, בתיאולוגים נוצרים או ב"מכובדים" אחרים. אני פגשתי בכלים ומתייב להבין כיום את משמעות דברי ישוע במתוי, פרק ז' 21-23 כשהודיע: "לא קלה אמר לי אדוני יבוא במלכות השמים כי אסיפה עלה רצוץ אבי שפחים". ובהקשר זה יש להגיד כי המנהיגים הרוחניים נושא האחוריות לרוחם בעטו ב'רצוץ אבי' קדוש זה והתעלמו ממן חלוטין.

ישראל מרבים לדבר על "גאולה", אלא שגאולה מפני אויבינו תאפשרך אף ורק על ידי גואל ה'. גם אני בתור זאת ישראלי נאמן וחיל צה"ל לשעבר, כשרודפים אותנו מי מבני עמי ומאיימים על ח'י, רק ניצב בשורה אחת עם נבייאי ישראל. אולם, כאשר מוסיפים רבני עמננו לאזור אווול בצורה צוז, מכיוון שאינם מסוגלים להבחין בין ידיד (אמת) ואויב, הם אלו שייהיו אחראים להארכת הסבל של עמננו והעדר השלום בארץנו. התפילהין, המצוות והפיוט לא היו לחדרים שנכננו בזמןן לתאי הגז לעזר. והיכן ברחבי הארץ מוגשת כוים פועלתו של רוח הקודש? התורה אומנם מכתיבה ומצויה על העבודה הזולות, אבל לי אף חרדי כאן עוד לא עשה שם מצוה. כוונתם בעיקר לעצם ולפלג שלהם, כדי שלא יחויבו למכבידה שוב בעיקר על נשותיהם המופקדות על אחזקת הבית. לימודי התלמוד בישיבות, שהם מעלים על דגל, הם בעיקר חוגי פלפולים עקריים, שגים לא יובילו לשום עבודה מדעית חוקרת ובודאי לא לשום מאزن או סיכון פורה לגבר כשלונו בפני האל הגadol והנורא, הקודש ברוך הוא. אין כאן אחד שניכר בו הפרופיל החד והבהיר של נבייאינו. ורק האיל יודע כמה מתלמידי הישיבות הללו בעצם רק שחדרים מוגי לב המשטטמים מעבודה קשה ושירות הרכח בצבא כדי להגן על העם והארץ. הם היראים ומתנשאים ואין משרותם את עםם. הם אימנו עלי הבטمنت פצחה, אם רק עד שוב לדבר בחופשיות על עתידו של עם ישראל בבית סוקולוב בתל אביב. הם אינם מסוגלים להתווכח ולהעלות נימוקים הגיוניים, אלא יודעים רק לאיים באלימות. לא נבייאי ישראל ואף לא ישוע המשיח או אחד מתלמידיו נזקקו לאליות או הציתו אש בכוננה להרוג אחרים. אין הם עבדי האל ועל כן אף לא שלוחיו אליהם גם אל לנו לפחד מפיגיפם. כיוש שכתבו שלא תרצו!

כשلونה המחבר של הכנסייה הנוצרית

בקשר זה לא רק מדובר בתורת "ישראל לפני הרוח" (קרוי, הכנסייה) הדוחקת את "ישראל לפני הבשר" אל מחוץ לתולדות הגאולה. עד היום שוללים גם נוצרים מזרחיים, כולל הנוצרים הפלשטיינים, את זכותו של ישראל על כינויו עם הנבחר הראשי לישב את ארץ ישראל כפי הבטחה המקראית. הם סבורים כי בדתית ישוע כמשיח האל היהודים נפסלו מכל זכויותיהם כעם האל, כולל הזכות על ארץ האבות. האל אינו סבור לך והשליח פאולוס (שאל) אף גזר גזירה שווה בין תשובהו של ישראל אל משיחו ישוע ללא פחוט מתקומה מן המתים (אל הרומיים יא' 15). ובבואה של המשיח ייוושע כל ישראל כתוב ובא לציון גואל וшиб פשע מיעקבו (שם יא' 26). "חכמנו" פחדנים גדולים מד' מכדי להתמודד עם אמירות אלה מתוך הברית החדשה. וזאת אף על פי שמדובר במסמר מהמעלה הראשנה של תולדות הרוח

היהודית, בו ניבא המשיח ישוע בן חורבן הבית בירושלים והן את גלות העם אל כל הגוים בצורה מדוקת להפליא (מתי כ' 37-39 ; כד' 1 וגו'). מדובר בתעודה ענית אשר "הגינוי היהודי" המהולע עדין לא השכיל לגלות את כל מלכות השמיים ממתינה רק לתשובה עם ישראל, מפני שכבר חיים במלכת השלום הנצחי. כי בבר-צין ובירושלם תחיה פליטה, כאמור יונה, ובשידים, אשר יונה יאל (ג' 5) "וְקַיָּה, כֹּל אֲשֶׁר-יָקָרָא בְּשָׁס יְהוָה--מִפְּלָט : כִּי בְּבֵרֶץ-צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלָם תַּחֲיה֙ פְּלִיטָה, כִּי שָׁולָם אֲנִי אָוֹתֵךְ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--אֶל-גּוֹיִם פָּטוּרִים, אֲשֶׁר מְרֻדוּ-בָּי : קָפָה וְאַבּוֹתָם פָּשְׁעוּ בָּי, עַד-עַצְם הַיּוֹם הַזֶּה . וּמְבָנִים, קָשִׁׁים וְחַזְקִי-לְבָב--אֲנִי שָׁולָם אָוֹתֵךְ, אֶל-בָּנִים ; וְאַמְרָתֵךְ אֶל-בָּנִים, לְה אָמַר אָדָני הַזֶּה . וּכְבָר אַצְלָם הַנְּבִיא יְחִזְקָאֵל מִלְּאָל כָּל-לְפִי הַנְּבִיא כִּי "שָׁולָם אֲנִי אָוֹתֵךְ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--אֶל-גּוֹיִם פָּטוּרִים, אֲשֶׁר מְרֻדוּ-בָּי : קָפָה וְאַבּוֹתָם וְמִפְּהָא אֲס-יִשְׁמָעוּ וְאֲס-חִזְקָלוּ, פִּי בֵּית מְרִי הַפְּהָא--זִקְנָיו, פִּי נְבִיא הַיּוֹהָנָן . כְּמוֹ כֵּן : "וְאַתָּה בְּנֵי בְּנֹתֶךָם". כְּמוֹ כֵּן : "וְאַתָּה בְּנֵי בְּנֹתֶךָם מִהְמָּס וּמִדְבָּרִים אֲל-תִּירָא, כִּי סְרִבִּים וּסְלֹונִים אָוֹתָךְ, וְאֶל-עֲקָרִים, אֲפָה יְוָשָׁב" (יח' ב' 6-3). וגם כל-לְפִי הַנְּבִיא יְשִׁיעָהוּ הַלְּיִן הקדוש ברוך הוא כי חש דחוּ ברוחמי על ידי העם הסורר והחוטא. כי מדובר בעם כבד עזון. וארכוה היא ראשית עונותינו של ישראל – וכל עוד אנו מושיפים לדוחיק את "ASHMANTENO" או אחריותנו בגורלנו ("הסתור פנים") וממשיכים לחפש "גּוֹיִם אַשְׁמִים", לא יעזר לנו הדבר כלפי אלהי אבותינו. כי רבה רעת האדם בארץ וכל יציר מחשבות לבו רק רע כל היום. ומשום שהה חל גם על עמים שלמים, שומה עליו לשוב ולשואל את עצמנו, היכן עווינו אנו בפני וכלי האל. תמיד קל יותר לגזר את הדין על الآخر במקום לבחון את מהclidך וכשלונותיך.

אנא היושען!

בקשה ותchingה זו היה מוצדקת למדוי לאור האזומים המתמידים על ישראל. סכנה עורבת לנו מצפון. התיאולוגים הנוצרים אינם בקיימים בנושא "גּוֹי מְאָרֶץ מְגֹוג'" אשר יאימים על ישראל בסוגרת נבואות "קָץ הַיּוֹם" לפני יחזקאל הنبي (פרק לח'). רוסיה ובנות חסותו, אליה משתייכת גם ארן, עד יהו סכנה ממשית ועצומה לישראל. מירוץ החימוש (גם הגרעיני) באזרינו כולל התמצאות של כנופיות איסלאמיות רצניות חדשות לברקים, שלאו הוי כדוגמתן יתפסו תאוצה זו, שאף העולם המערבי החופשי לא יוכל להעתלם מהם. הפוליטיקאים החלשים במערב שוב לא יהו מסוגלים להשתלט על הסיכויים הללו שלא יהו עוד ניתנים לחישוב. הדיפלומטיה תיחסף ככל ריק וחסר תועלת אפקטיבית כלפי אנשים שבאים לחויהם ובאופן שטני "מרקטים" אותם לאילים "אללה", שאל לו לזהות בו את אלהי ישראל. הקדוש ברוך הוא אינו יישן ולא ינום, אלא ממתין בדריכות עם תוכניות ישועתו, מכיוון שבוטשו של יום, אין אלהי נשק רצניות שכיתבו את עתידו של ישראל ושל שאר העולם, אלא למעשה של המשיח ישוע אשר ירצה בפועל ("חבורתו") כמשיח-האל הנזכר כתוב בספר הנביא זכריה (יב' 10).

אנו נאבקים על זכותו של עם ישראל בהתחם להבטחותיו של אלהי אבותינו (בראשית י' 8 ; יהושע א' 6-3 ; יחזקאל לו' 33-38 ; מז' 14-23). בהקשר לזכויות הפלסטינים על אותה הארץ חלה עמדת המקרא לפיו אל להם לפלסטינים, תחת חסות שאיפות פאן-אייסלאמיות גלויות או מוסומות, להתנגש עם רצון האל תוך שלילת זכותו של העם היהודי לגורר כאן בביטחון ובשלום.

הצעתנו יקרת-הערך ולא כל תשלום

אם אתם מעוניינים להוסיף ולמודע על שליחותנו וגורלו של עם ישראל אנו מתכבדים להציג לכל המעוניינים את ספר המקרא **השלם**, הכולל את הברית החדשה כמסמך רוחני ממעלה לעילונה של תולדות עמננו שמחברי היו רובם ככלם יהודים שכתו בראש ובראשונה אל אחיהם היהודים. כמו כן, ואף זאת ללא כל התcheinות או תשלום, את **ספר התיעוד** "יְהֻדָּה וְעַתִּידוֹ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל", פרי עתו של מחבר שורות אלה.

אנו מציעים לכם ללימוד אצלנו על המשך מפתח-הדריכים של אלהינו כפי שהוא הנהילה לנו בדברו שבמקרא. אנו מציעים לפניויכם ועל תהיו מופתעים אם מצוקת ישראל תוסיף וגברה.

ברכה
המכון למחקר עם עולם
קלאוֹס משה פִּילַץ, יו"ר ומחבר

ת.ד. 8503
תל אביב
61084

המחבר, קלאוֹס משה פִּילַץ, בן 79 וניצול שואה, הנה פובליציסט. מאמרו זה פורסם בשפה הרוסית בעיתון "ווט" לרجل חג השבועות 2015